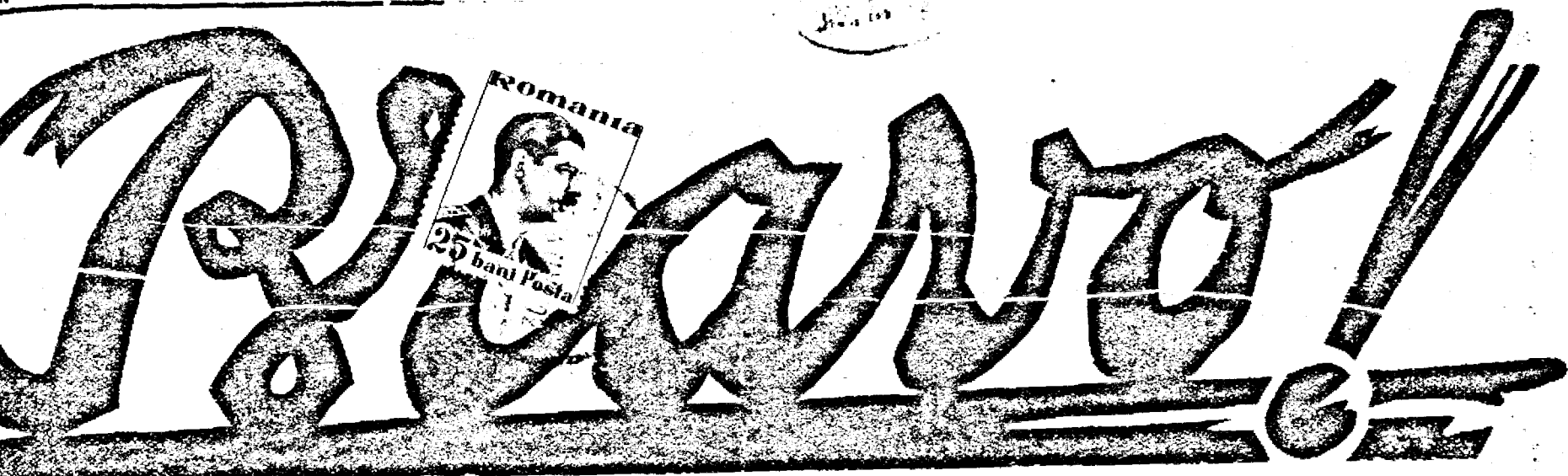

...curată...

Mai suntem noi stăpâni?...

— Alegerea dela comunitatea catolică — Balul maghiar — Călugărițele
— Drapelul rupt — Funcționara dela regiunea silvică —

mânul se naște plin de cali-
ncepând dela cea de poet
șind cu cea de pensionar...
cât de mari și de multe
și defectele. Nu le vom
pe toate, — doar unul sin-
mare și lat, tocmai suficient
a fi încadrați în rândurile
lor, adică a romilor, cum
botezat în ultimii ani...

Român — ca să începem
nerea defectului — e prieten
taramă cu un alt român. Im-
na fac tot ce indeobște fac
inii, iar dacă mai fac poli-
tac și aceia ce știm cu toți
ac politicienii. Dar prietenia,
rice lucru omenesc nu durea-
veșnicie, ci într'o bună zi
trică: prietenii se ceartă. Ş'apoi
incolo să te ții:

care dintre cei doi va scor-
ni în trecutul celui alt de un-
ra scoate și-i va arunca în față
un pretext că servește intere-
superioare ale țării și nea-
— înainte și exasperate toa-
reșile ce se pot comite de
are într'o viață de om. Chiar
împună vor fi făcut un
moral, fiecare va afirma că
alt singur l-a comis. Dacă luc-
aceste s'ar face într'un lim-
urban, în mod strict docu-
tar, poate s'ar trece mai ușor
ele. Dar nu, românii — adi-
— punem pasiune, înfier-
are, tonuri violente, doritați,
minore culese din termi-
pe codului penal și din dic-
rul birjarilor s'au al purca-

etacolul e complet: unul
celălalt răspunde cu un con-
tac, mai violent decât primul.
beia, poporul, talpa țării, pe
căruiă fiecare și-a apăsât
pentru a ajunge cu o
mai sus, asistă desgustată
etacol și se lapadă de ei...
mățul țigăniei?... Nimic po-
Doui oameni terfeliti, doi
ni în cari credința în aproa-
tău, încrederea în om e dis-

situația aceasta mai pot fi
istorii țării și neamului. De-
ci nu, — ba, mai mult, țir-
lor va fi folosită de duș-
noștri — și avem atâția! —
umă împotriva noastră...
descrie un defect românesc
va adevăruri de care cei
rovacă astfel de lucruri, ar
să țină seamă!

Intrebarea cu care am botezat cele
ce vor urma va stârni probabil ne-
dumeriri, cari, însă, vor fi desigur
risipite de faptele asupra cărora vom
stăruî în reportagiul de față.

Începem deci, fără nicio altă in-
troducere și intrăm în miezul su-
biectului.

În luna Decembrie 1936, s'a ținut
de către eparhia romano-catolică din
Arad, alegerea pentru designarea
unui președinte laic al acestei orga-
nizații bisericești. Întâmplarea sau
intenția conducătorilor — lucru greu
de știut, dar inclinăm pentru ipote-
za din urmă — au făcut ca președin-
tele laic al eparhiei papistase din Arad
să fie ales avocatul Dr. Ludovic
Széll, vicepreședintele organizației de
Arad a partidului maghiar...

În aparență, lucrul n'are nimic
deosebit. Mărturisim că și nouă ni
s'a părut la fel în momentul când
s'a făcut alegerea. Dar au urmat că-
teva fapte cari ne-au făcut să bănuim
că între ele și alegerea dela eparhia
catolică trebuie să fie o legătură oa-
recare. Bănuiala aceasta ne-a fost
întărită și de faptul că ziarele „Bra-
ssoi Lapok” și „Nepüjság” au obți-
nut permisiunea de a apărea prin in-
termediul partidului maghiar.

Una din faptele consumate dela
alegerea drului Széll ca președinte
al eparhiei romano-catolice, este cazul
călugărițelor din str. Consisto-
rului, dela institutul „Notre Dame”.

Ros-alb-verde

Aceste călugărițe — dăm în rezumat
cazul — au organizat pentru zilele de
10, 11, și 12 Ianuarie o serbare în
favoarea elevelor sărace. Au avut un
program artistic în care s'a jucat și o
piesă cu niște pitici. Ei bine, piticii
aceștia — eleve din institut — au fost
costumați în felul următor: capșon
roșu, barbă albă și șorțul verde,
adică mai deadreptul, tricolorul
maghiar. Costumul a fost confecționat
de părinții elevelor după indicați-
unile călugăriței Berta Maria Kel-
ger, de 36 ani, născută în comu-
na Csóvárás din Ungaria. Ea a fost
aceia care a dat indicațiuni asupra
confecționării costumului și a culorilor
lui. Deci intenția de propagandă și de
alăturare la „marea mutilată” este evi-
dentă.

Și afară de aceste, institutul n'avea
aprobarea nici a forurilor școlare, nici
a celor de asigurare a ordinii, pentru
a organiza serbări de felul acesta. Avea
numai un ordin al forurilor superioare
a bisericii lor.

Deci: tricolor maghiar și dispreț
pentru legile țării în care trăesc!

Drapelul rupt

Dupăce cazul călugărițelor a fost

consumat, a obvenit altul: ungurul
Matei Ladislau, a rupt și a călcat în
picioare în seara zilei de 24 Ianua-
rie, drapelul național, arborat, pen-
tru cinstirea zilei, la casa d-lui ju-
decător Efrimescu.

Drapelul e simbolul țării. Ce-a
vrut ungurul Matei Ladislau când
l-a rupt și călcat în picioare, e
ușor de înțeles. (Presă minoritară
din Arad n'a scris nici un cuvânt
despre acest lucru!)

Balurile

Toate societățile ungurești de
binefacere și profesionale, și au
avut sau își vor avea balurile lor.
Aceste baluri vor culmina, așa
se anunța; în ziua de 6 Februarie,
când se va ținea balul maghiar
(magyar bál), ca-ua i se face o
reclamă deșănțată în ziarele mi-
noritare cari lasă să se înțeleagă,
că acest bal este organizat de
partidul maghiar și că el va
fi adevărata expresiune a ungu-
rimii din Arad. Se anunță că
vor fi tot felul de dansuri carac-
teristice ungurești probabil și în
costume ungurești.

Noi, cei grupați în jurul acestui
„Bravo!” care cântă pe întreaga
gamă publicistică, începând dela
ideologie și sfârșind cu umorul, ne-
am pretins întotdeauna că suntem
bine informați și pretindem și acum.
Am făcut remarcă aceasta pentru că
vom a firma câteva lucruri cari par
cam hasardate:

Partidul maghiar n'a cerut pe nu-
mele său organizarea acestui bal și
pentru reușita căruia își dă tot con-
cursul; cererea a fost făcută în nu-
mele unei societăți ungurești de bine-
facere. Este deci o mică „smeeherie” la

Aforisme

— Banul din pungă dă greutate
cuvintelor.
— Un bun discurs poate crea o
situație.
— O glumă spirituală poate salva
o situație.
— Ligușirea este cea mai falsă
monedă și totuși e singura al că-
rei curs nu va scădea niciodată.

Virtute

— După cum aud, vrei într'adevăr
să te căsătorești cu Lillv?
— De ce nu? O fi ea crescută
la oraș, dar virtutea ei e albă ca
zăpada...
— O fi, dar... alii văzut cât de
albă a fost zăpada Joi pe străzile
Aradului?

mijloc. Și „smeeheria” aceasta n'ar tre-
bui: la Oradea, pentru un lucru
mai mic balul a fost interzis. De
ce nu s'ar putea face lucrul a-
ceasta și la Arad, ca o urmare a
celor scrie până aci și a celor ce mai
urmează încă...

Funcționara...

Să trecem la alt capitol, pentru
că nu vrem să comentăm acum
ci să înșirăm fapte. În birourile
direcțiunii silvice din Arad, ca
și'n alte instituții de stat, se gă-
sesc și funcționari sau funcționa-
re maghiare. Una dintre aceste
din funcționare, cu numele Eli-
sabeta Kürthy a fost reținută
Joi la poliție, pentru că în lo-
cuința ei, cu ocazia unei perche-
ziții s'a găsit în ungurește, discursul
rostit de Mussolini la Milano,
discurs cerut de ea dela Buda-
pesta, material de propagandă
revizionistă și ziare nemțești în
care s' publicase scrisori de a le
ei prin care și exprimă părerea
de rău că Ardealul a fost „răpit”
dela Ungaria.

În chestiunea cu funcționara
aceasta nu putem scrie mai mult
dar credem că e destul, pentru a
ilustra mentalitatea funcționari-
lor minoritari din serviciul statu-
lui român și... dreptul de a mai
rămâne în serviciul acestui stat.

Mai suntem stăpâni?

Ei, și acum, după ce-am expus
cele de mai sus, să ne întrebăm,
dacă mai suntem noi stăpâni în
țara aceasta, în care ungurii —
după cum arătarăm — își fac
de cap iar noi... dar mai bine
să ncheiem aci, lăsând întrebarea
fără sfârșit și fără răspuns!...

Forțat da!

Discuție din Rusia:
— Este adevărat că în Spania nu
sunt voluntari ruși?
— Voluntari nu sunt, e adevărat,
dar trimși cu silă, da!.. (După o
revistă italiană)

Capela

Epigramistul Romică, povestea
cu mare antren, în cerrul unor prie-
tenti, ce-a văzut el la Cernăuți:
— Mă și are Mitropolia a ca-
pelă...
— ... și mitropolitul când te-a vă-
zut, a dus repede mâna la înche-
ierea vizierei cu capela... — încheie
involuntar un teteris abia scăpat dela
ora de teorie.

Nădlac

— Iată, văzurăm și mult trimbi-
fata petrecere a ovreilor (noi le-am
zice... creștini cu lipsă la cântar).
Nu avem nimic cu acești Kohnceță-
jeni. Să se distreze cum vor și
când vor. Vrem numai să amintim
că la acest mare tâmbalau „cusar”
au luat parte **mulți români și creș-
tini pe cari nu i vezi aproape de
loc la vre'o manifestare româ-
nească.** Oare de ce? N'au simțit
nici un pic de rușine, dacă nu la
nas, măcar în alte părți?...

Curtici

— Se știe că, la noi în comună
„frații baptiști” sunt împărțiți în două
tabere. Această „împărțire” se dato-
rește faptului că nu se pot împărți
pe casa de... rugăciune. Ei bine,
această „poveste frățească” a ajuns
înaintea justiției, iar azi se află la
Casație. Natural, una din tabere și-a
trimis delegatul ei, la București, pe
„șeful” zis și „Burtă mare”, care în-
să n'avea haine „domnești” pentru
a putea reprezenta interesele (mate-
riale?) „fraților”.

Imediat s'a făcut o „colectă”, adu-
nându-se suma necesară pentru cum-
părarea costumului. A plecat la Bu-
curești, dar — ghinion — desbaterea
s'a amânat, așa că „șeful” a rămas...
înțolbit de baptiști, iar ei cu buzele
drămbolate.

Halal vouă... fraților!

TEATRUL COMUNAL ARAD

Sâmbătă, 6 Februarie, ora 8.30 precis

Absențe nemotivate

Comedie în 3 acte și 6 tablouri

În rolul principal

Leny Caler

Bilete la „Diecezana” și seara la casă.

Halmagiu

— Zilele viitoare, cunoscutul fi-
nă și funcționar la finanțe, sub căl-
căușul căruia podul mare a început
să se tocească, va primi un frumos
și mare transport de ouă clocite.
Transportul va fi trimis de o temele
de dincolo de podul mare.

(Noi te-am servit, să nu spui că
am știut și nu ți-am spus să fii pre-
gătit la elătea ouă!)

— Prin safe mare bucurie: de un
timp încoace, Lăzăruș nu mai bea. Oa-
re care l-o fi desvâșat de beaură?

— Mare lucru i să fi primar la
sat, mai cu seamă când primești și
insignă: după ce nu mai ești pri-
mar, porți numai insignă, ca să știe
lumea ce-ai fost tu odată, — așa
zice unul dela Bănești!

— Fericit bărbat! cari n'au soacre'n
casă. Numai ni e teamă că lovă nu
va putea gusta fericirea asta că le-
lea Salva de pe acum a început
să se poare cu el ca soacrele cu
ginerii!

— Lungu-i drumul dorului, dar
mai lung al Bucureștilui, — numai
apoi când le așezi pe amândouă
cap la cap, atunci e mai al dracu-
lui: tocmai cazul unuia dela Hăl-
măg!

Vin minișan, 10 Lei kgr., papricaș de vițel 4 Lei, mâncări mai
efține
la — **Restaurantul București,**
Arad, Piața A. Iancu 10. Proprietar Traian Cristea

Tribuna liberă*

Scrisoare deschisă

domnului Mihai Morgovan preot
Cicir.

În numărul 186 din „Bravo” ați dat
o desmințire acelor apărute referitor la
cavoul ce urma să se facă în curtea
bisericii din Cicir pentru tatăl meu,
preotul Constantin Mihulin care a ser-
vit 26 de ani acolo. În desmințire ați
spus că în acea criptă a voit să și facă
loc și o doamnă — mama mea, soția
preotului Constantin Mihulin — care
nu este față bisericească și care n'a
avut autorizație în acest sens.

Cum situația reală nu este cea ex-
pusă de Dvs. ci alta pe care, mi-se
pare că în mod intenționat ați omis-o,
imi iau permisiunea, să suplinesc lip-
surile memoriei Dvs.

Când am intenționat să facem crip-
ta din chestiune, care urma să fie ca-
vou familiar, am cerut autorizația ne-
cesară, ce ne-a fost dată de către Mi-
nisterul Sănătății cu ord. No. 69896/
935, avându-se în vedere și incuviin-
țarea Consiliului Eparhial al Episco-
piei Aradului cu No. 5431/925 apro-
bându-se construirea cavoului fami-
liar în grădina bisericii din Cicir.

Prin urmare, aprobarea ne-a fost
dată pentru un „cavou familiar” și
nici decum pentru o criptă pe seama
unei singure persoane, cum rezultă din
desmințirea Dvs.

Consiliului parohial din Cicir i-am
cerut acelaș lucru, iar în ziua de 4.
IX. a. c. în prezența d. lui dr. Șt.
Țiriac, medicul circumscripției, vi s'au
prezentat planurile cavoului — făcute
pentru două persoane — și dvs. n'ați
obiectat nimic, dovadă că le-ați gă-
sit de bune și le-ați aprobat. Tot atunci
ați spus mamei mele să și aleagă lo-
cul, apoi ați întrebat pe d. dr. Țiriac,
dacă din punct de vedere sanitar lo-
cul corespunde, sau nu. D. dr. Țiriac,
a răspuns afirmativ.

În ziua de 7 Sept. a. c. am sosit
la Cicir cu antreprenorul și în pre-
zența dvs. și a martorilor Teodor Ve-
lescu, Ioan Ilie și Vasile Gurban, am
fixat locul, bătând țăruii pentru de-
limitarea lui. Nici la acest fapt n'ați
obiectat nimic, o dovadă că iarăși
ați aprobat totul. În ziua de 10 Sept-
lucrătorii și antreprenorul au început
săpăturile, iar a doua zi ați convocat
comitetul și i-ați impus luarea hotă-
rării de a se opri lucrările deoarece lo-
cul nu a fost bine ales. Ori comitetul
din moment ce a adus hotărârea prin
care a aprobat cererea și din moment
ce familia în prezența dvs. bazată pe
toate formele legale, a ales locul, nu
mai avea motiv de a și modifica mă-
sura luată de comun cu cei în drept.

Dvs. în calitate de preot și preșe-
dinte al consiliului parohial, trebuia să

știți lucrul acesta. În cazul acesta sunt
silit să cred că întreaga dvs. procedură
a fost pornită din rea voință și cu in-
tenție de sabotaj, fapt ce este întărit și
de cuvintele dvs.: „Va-fi bună de gro-
apă de var!” Expresia aceasta e nede-
mnă de un preot. Este o lipsă de pie-
tate să afirmi că groapă menită să
constitue locul odihnei de veci a unui
preot, va servi ca groapă de var.
Exemplul cel dat enoriașilor dvs.,
este admirabil...

În urma acestor „cuvioase” atitudini,
am fost nevoiți să suspendăm lucrările
și să reclam cazul la Consistor, unde,
împreună cu mine ați fost chemat,
dresându-se, despre cele spuse de noi
un proces verbal, de către C. Sa Mi-
hai Păcășian.

Cum însă acest proces verbal a fost
sortit spre vecinică uitare, mam văzut
silit să restabilesc starea de fapt, ori-
eate supărări va și produce Dvs. per-
sonal și forurilor Dvs. superioare.

Dacă ați fi sigur că vă veți ținea
de cuvânt, va-și ruga ca în discuțiile
Dvs. să nu vă mai atingeți de fie ertat
Tatăl meu și de Mama mea deoarece
nu aveți nimic cu ei.

De închiere, țin se precizez, că nu
voi mai sta de vorba în aceasta che-
stiune cu Dvs. Ori ce ați încerca să
mai scrieți sau să spuneți în apărarea
punctului Dvs. de vedere, interesat și
condus de rea voință pentru că nici
odată și în fața nimănui nu veți pu-
tea justifica inconsecvența Dvs.: Odată
aprobați totul, lăsați să înceapă luc-
rările și apoi le opriți pe motivul că
locul n'a fost bine ales. De altfel, ju-
stiția va lămuri în mod imparțial în-
treaga chestiune.

Teodor V. Mihulin.

*Pentru cele publicate în această rubrică
redacția nu răspunde.

Șeitin

Mare om trebuie să fie... un das-
câl unit de aici. Să nu resalute el
pe cei ce-i dau bună ziua! Asta
încă n'ar fi nimic, dar — ne comu-
nică un prieten — în ziua de Cră-
ciun, când a aranjat un concert
„strașnic” nici n'a îndrăznit să con-
ducă... corul fără mânuși, iar în ziua
de 3 Ianuarie când a fost corul unit
din Igrish, a avut o purtare nedem-
nă de un țaran simplu, da mi te de
un dascăl. — Se vorbește prin co-
mună că, această purtare se dato-
rește frumoasei primiri făcute de
Igrisheni, când au fost Șeitenii la ei! —

Apoi, acest „tip deștept” se zice
că-i protejat de o față bisericească.
— Mă rog, ar putea să ne spună de
ce boală a suferit, față bisericească,
în urma (in)succeselor dascălului
(suplinitor numai) încât n'a venit
la biserică un timp îndelungat?

Ioan Nojiță scrie:

Am atât ouă
că la mărul
să ce duși cu
spartă și cu
fără loitre da
mam luat lo
zicători ge
Nu mam luat
tru că odata

spas lu pruncu lu vâru lu ca
lu cumnatu mîno gl pă nev
gintil a lu fracim... mal
prunc iscolat o zicătoare gl
mîno zis că cumince o fost
o făcut zicătoarea numa do
prost șiel șio spurle mal g
Noa și lo mam măriet dăr
asta și nam mal vrut să er
zicători. Numa tacd am aw
Peșca aclo inges pîlărță mule
foșt hotărât mal incle na au
Crășiuon că domnit or faște
rumâniască. Or fôgădit că fa
atunșl când or fost acolo mai
domnit gin Arad și gin Bu
aglecă gin satu lu Împăratul
lăcd că nu să mîl auge nim
șie fac pleșcani șela. Să fin
voarbă ca șela ge vîndătoare
nu știți, noa stați o fîrd că v
mînceaș.

— Iacđ dară on mare vînd
Cuvîn so dus la vînat gî tepu
ma no putul pușca nîst una
so năcăjit tare șo mîrs căta
Pă drum lo ojușn un uom g
sot carie dușe în brofe dol
și lo întrebăt pă vîndătorul g
vin da d nu vre să cumpen
Și vîndătoru o cumpărat nu
gîngit că cum să ducă le
pure nlepușcat acasă și atun
scos brăș nariu gin izmene și
gat on capăt gi on frăgar
marghita drumul So tra
vo șapce pași auu o luat
în tîlu pușci șo tras Numa
țîlul gi binie gi o pușcat bră
pă care lo rupt la mînejloc
canăt o rămoș la frogari și
lălat capăt o fugit tepurile.
tăce ar fi bine numa tepurile
fi fost epuroaică că atunșl
cu brășinari la pișoare.

— Noa că dară pă cur
asta numa unu gin Mișis lo
cut. Mișisanu d ta întro bun
însurat și o dus nord în
măsa o fată care nu g
mut t gin Radna la Arad
măndră zisie unu, păcat nu
unguroaică și că pîrîntil it
că te so mărițot Faină tre
da d tace fecili ar faște o
rîntil lor ar scăpă gi celu
pășulul.

— Apa mă, fu vorba să
miceșl obolimencile amu, nu
t rășl. lo zic să nu uitofl c
binie să f.m oament gi voo

AI v
IUAN N

Fiecare colaborator
de pentru cele ce scrie

Cel mai bun izvor de lemn de
construcție pentru case, garduri,
moară etc. și de foc se află la firma

IULIU ABEL

com-rciant de lemne Arad, Piața Ștefan cel Mare lângă
Direcția CFR. Prețuri reduse. Încercați și vă veți convinge.

— Telefon 320. —

FRANCISC GARTNER

sculptor și tâmplar, execută tot felul de mobile,
vitrine, lucru de clădire și tâmplărie, estin și prompt

Arad, Strada 29 Decembrie No. 8.

Vă puteți cumpăra lipsurile de lingerie p
când mai durează

Săptămâna albă

și estină.

Ștefan NÉMETH și Fi

magazin de modă

ARA

Gesturi și atitudini

Unele gesturi sunt degajate, le repezi, sau rigide. Vă puteți vede în persoanele cari au gesturi degajate, ele sunt curajoase, răsunete uneori temerare, persoanele cu gesturi rigide au mai multă rezistență decât forță de acțiune.

— Observați persoanele cari răd continuu și de tot, ale căror gesturi, umblet, sunt nesoioase, veți găsi la ele o trăsătură sigură de caracter și chiar ușurătate psihică, cinism, neîncredere în oameni nu se poate baza serios pe ei, înșiși cu toate acestea sunt plăcuți pentru un moment.

— Puteți deduce din gesturi încrederea sau josnicia multora. Prietenii au gesturi cumpătate, distinse, elegante, grațioase și demne, pe când ceilalți schițează gesturi joase, grosolane, necioplite și disproportionate.

— Recunoaștem cu ușurință dem-

nitatea, mândria cuiva. După felul în care se prezintă. Persoanele mândre se infurie, se redresează, par a umbla pe ace cu capul ridicat, își iau aere importante. Spicul gol totdeauna e drept.

— Sunt gesturi hazardate și gesturi timide, dar să se noteze că adesea cei mai timizi sunt acei, cari într-un moment de exasperare sau de mânie se arată cei mai hazardați. Aceasta se observă prin gestul lor devenit rigid și sacadat, brusc.

— Grațiozitatea e mai simpatică decât drăgălașenia, or grațiozitatea se exprimă prin gesturi bine situate, armonioase, dulci. Nu cine vrea devine grațios, pentru aceasta se cere o oarecare armonie fizică și morală, o bunățate temeinică, serenitate sufletească, și mai presus de orice, o estetică a manierelor și atitudinilor, însușiri cari nuse trun date tuturor.

— Gestul preferat de mulți, dela dreapta în jos, ar denota o modestie, condescendență, supunere, adică se lasă dominat de alții în mod voluntar.

— Acei cari aruncă brațele, brusc, spre stânga și în jos, aceia în momente de primejdie sunt lași, dezertori, e un gest care denotă o spaimă internă și foarte puțină reacțiune în fața dificultăților. Nu vă încredeți în astfel de oameni și mai ales nu contați pe ei.

— Puteți avea încredere în persoane, cari în gesturi sunt naturale și nu întrebuințează gesturi voite — studiate și căutate anume.

— Dacă observați în gesturi, o persoană afectată, o persoană care caută printr-o mimică specială să-și modifice temperamentul, să pară „original” fiți siguri că aveți în fața voastră un tip de maimuță, care vrea să atragă atenția prin alte mijloace, decât prin adevărata sa valoare.

Și cei mari...

— Despre boierii funcționarilor —

Cel mic... pe funcționarii mici am descris în câteva reportaje apărute în foaia de știri săptămânale. Au mai rămas cei mari, meștrii, funcționarii superioari și mai bătrâni. Aceștia, anchiți în obiceiuri și obiceiuri vechi, pot și ru vreau să înțeleagă că prostia s'a schimbat, iar când sub ațunează cneștie cărui pot, o fac să adaptează la viața modernă o fac numai de o latură: la sperturilor și a traficului de influență. Nu toți, pentru că așa ar fi logic, dar o bună parte

Prin urmare, funcționarul bătrân, vrem să spunem mai superior decât și vârstă — om obișnuit cărui să-i lina patronul, să fie tratat fără replică, om care nu de vorbă cu nimeni, e un tiran inferiorii săi, chiar dacă-și vorbește cu simfonie datorită. A mai câștigat și bunul ob-

Cămătarii

O bună parte dintre funcționarii superiori au și averi particulare, sau în permanență bani. Unii le aceștia, practică în cercurile interni or cea mai crasă și scârba cămătărie. Am asistat la o

funcționar mai tânăr dar cu alie, avea nevoie de bani. Știind că el dispune de sume mai decât necesitățile, i s'a adresat rugămintea de a-i acorda împrumut de 500 lei până la 1, pentru că i se îmbolnăvise membru al familiei. Șeful d și bani în buzunar și-i putea da cu o mșcare simlă, n'a refuzat, ci a început o lurgă și o lecție de morală, ca să în-

— după aproape jumătate de

— cu următoarele:

— Bine, îți dau banii, uita-te aci, dar la teafă mi restitui 600 lei în loc de 500 lei cât îți dau acum...

Funcționarul a luat banii și a plecat, aruncându-mi o privire cam ciudată. Lămurirea veră din partea împrumutătorului:

— I-am dat banii, dar trebuia să-l cer să-mi restituie mai mult decât i-am cerut. Dacă dau bani cu dobândă cel puțin să simt și eu... dar bine-i și așa, că-l vorba de boală, c'altfel nu-l dădeam banii așa ușor...

Iată dar un aspect, unul singur — despre bunățatea bătrânilor funcționari, pregătitori ai generațiilor viitoare.

Ne mai mirăm că tinerii se uită, cu ochii ncrunțați la bătrâni?... N'avem de ce ne mira!

În lucrări

Dar bătrânii sunt tot atât de intoleranți și încăpăținați și în lucrările de birou. Ei folosesc tot limba veche, tot ortografia de acum 40—50 ani — dacă se poate numi așa — confuză și greoaie, ceea ce face ca lucrările, referatele și deciziunile să suferă de lipsa de claritate. Din cauza aceasta între funcționarii tineri și bătrâni există un conflict tacit, — amărăciuni, cari în afara de mizeria produsă de criză, otrăvesc viața acestor oameni.

Stagiunea Teatrului Românesc Permanent al Aradului.
(Concesiunea Asociației Ziaristilor și Publiciștilor Români din Arad)

SÂMBĂTĂ 30 și DUMINECĂ 31 IANUARIE orele 8 precis

Sub înaltul patronaj al M. S. Regelui Carol al II-lea

Artiștii Teatrului Național

din București în turneul

iubilar al maestrului N.

Soreanu, vor reprezenta:

(Abonamente Seria B.)

INSTITUTORII

Comedie în 3 acte de Otto Ernest

(Abonamente Seria A.)

Bilete la casa teatrului

D. Dr. R. Coțolu știe?...?

că Rosenberg Dezső este croitorul teatrului? Că el e plătit de oraș? Că are atelier în edificiul teatrului? Că pentru aceasta plătește cuiva dela primărie una mie lei lunar pentru a fi scutit de chirie? Că același cineva dela primărie, încasează, în zona de baluri, pentru fiecare costum închiriat, câte 1-2 sute lei de seară?

Dacă nu știe să se informeze. Chiar și dela noi. Servim martori dacă-i nevoie.

ROMANI!

Produsele Brânzării românești

„AROMAT“

sunt unicele în România premiate la toate expozițiile cu medalia de aur.

Consumați specialitățile noastre, ca vestitul ROQUEFORT

1/2 Kg. dela 25 la 62 Lei, Cașcaval de PARMA dela 25, Cașcaval Grecesc dela 20 Lei, Telemea de toamnă dela 12, Păstramă de gâscă dela 25 Lei, Lip-tau de iarnă dela 13 Lei 1/2, Kgr. Și multe alte specialități, găsiți la detalii cu prețurile de angro, „AROMAT“ Ind. Aliment. Arad, Calea Banatului Nr. 3

Cețiți și răspândiți

„Bravo“

Gurahonț

O pretinsă doamnă, în lipsă de alte ocupațiuni, a început să protesteze cu cuvintele-i rău sunătoare în moria naționalistilor noștri cazuți pentru Cruce și Latinifate.

Numitei prefinse cucoane îi atragem atențiunea că ceea ce face este o necuviință și nimic n'o nedreptățește la aceasta: nici cele învățate printre căpșele de fân, nici cele auzite în valea „Cremenoasă”, și nici religia la care te închini.

Dacă atât nu ajunge, vom reveni

Pălărie, cămașă, cravată

calitate superioară și preț efin la

ARAD, membru la „CONSUM“ și la „INLESNIREA“

MANEA

Cu minciuna merge odată . . .

— Ce au pățit măcelarii arădani —

Dorința de câștig nemuncit, pare să pună tot mai mult stăpânire pe oameni, indiferent din ce categorie fac ei parte. Acestei porniri bolnave nu s'a putut sustrage nici măcelarii din Arad, cari de un timp încoace, în repetate rânduri au cerut majorarea prețurilor la carne, ceiace li s'a și admis de câteva ori. Ultima cerere au prezentat-o Luni dlui Iosif Vulpe, ajutor de primar, spunându-l tot atunci că întrucât primăria nu le aprobă majorările cerute, ei vor declara grevă și nu vor mai tăia vite, astfel că orașul va rămâne fără carne. D. Iosif Vulpe, cu promptitudinea ce-l caracterizează le-a răspuns:

— Nu tăiați? Foarte bine, las' că mă îngrijesc eu ca imediat orașul să-și facă măcelărie proprie și astfel să ne dispensăm de serviciile voastre . . .

Măcelarii au înțeles și și-au retras amenințarea cu greva, menținând cererea pentru majorarea prețurilor. D. Vulpe a convocat imediat comisia interimară pentru Marți, când măcelarii au cerut ca la carnea de vită prețurile să fie 28 și 24 lei kgr., la carnea de porc 32 și 28 lei kgr., iar carnea de vițel să fie lăsată liberă, nemaximată, deoarece este o carne de lux și vițelii sunt foarte scumpi pe piață.

Până aci, lucrurile au decurs perfect normal. Inclusiv opunerea vrednică de laudă a dlui Ion Dețean, reprezentantul consumatorilor, care duce o luptă intensă contra dorinței de jaf a măcelarilor.

Măcelarii mint . . .

Dar a intervenit d. Iosif Vulpe, care prin datele și probele prezentate comisiei interimare, a dovedit, că măcelarii mințesc pur și simplu. Măcelarii au afirmat în diferite rânduri, când cereau majorarea prețurilor, că vițelii se vând cu 23-24 lei kgr. Dar d. Vulpe a raportat comisiei interimare, că Marți dimineața a fost la piața din Arad și s'adus la oborul de vite. Acolo a intrat în vorbă cu diferiți oameni, constatând că vițelii se vând cu 19-20 lei kgr. pe picioare și nici de cum cu prețul de 23-24 cum spun măcelarii. Partea interesantă — prima pentru că mai este una — e că în timp ce d. Vulpe stătea de vorbă cu un șvab, la fața locului a sosit și d. Tomits, președintele sindicatului măcelarilor. Săptămâna trecută d. Tomits a voit să cumpere un vițel dela șvabul cu care d. Vulpe stătea de vorbă. Știind despre acest lucru, d. Vulpe a rugat pe d. Tomits să spună cu cât a voit să cumpere vițelul dela șvab. D. Tomits s'a adresat șvabului:

— Nu-l așa că săptămâna trecută ți-am oferit 23 lei pe kgr. de vițel?

— Nu — a răspuns șvabul — mi-ai dat numai 20 lei . . .

Dar să trecem peste acest fapt, care singur ar justifica orice măsură luată față de măcelari și să redăm un altul.

Măcelarii nu vreau . . .

Spre surpriza celorlalți membri, d. Vulpe a adus în ședința comisiei interimare un sătean din Satul Mare, jud. Timiș, sătean care venise la piața din Aradul nou să și vândă un vițel. Acest sătean, în plină ședință, a fost întrebat:

— Cu cât vinzi vițelul?

— Apoi, — a răspuns săteanul eu l-ași fi dat cu 18 19 lei kgr., dar domnii „misarâși“ n'or vrut să mi-l cumpere ș'amu trebuie să-mi duc vițelul iară acasă! . . .

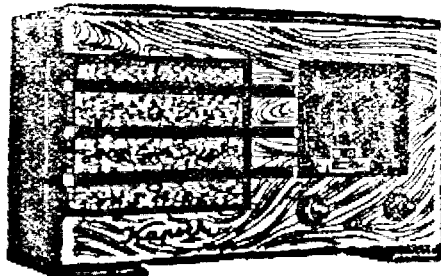
Declarația săteanului a avut efect uluitor asupra comisiei interimare. Și era natural să fie așa, când măcelarii vin și afirmă sus și tare că nu pot cumpăra vițel de oarece, din cauza exportului, prețul lor s'a ridicat până la 24 lei kgr.

Iar realitatea e, că viteii se vând cu 18-20 lei.

Diferența aceasta între afirmațiunile măcelarilor și realitatea, impune concluzii foarte puțin favorabile măcelarilor, arătându-ne că aceștia în mod conștient și intenționat au lucrat pentru urcarea prețurilor și scumpirea vieții. Lucrul a fost sesizat și de comisia interimară, care a respins cu indignare pretențiunile de majorare a prețurilor cerută de măcelari. Tot atunci d. primar Tatu, le-a atras atențiunea că dacă vor vinde cu prețuri mai mari decât cele maxime, li se vor retrage brevetele.

Nu putem încheia, fără a remarca un lucru și pe seama comisiei interimare. Această comisie trebuie că procedeze mai demult în felul în care a procedat d. Vulpe și să nu se lase convinsă de vâlcările exagerate și nejustificate ale măcelarilor. Grijă comisiei interimare pentru interesele populației, trebuia să-i impună lucrul acesta . . .

Radu Baltag

Au sosit

aparatele de radio cele mai moderne, model 1937, seria:

Kapsch, Standard, Eumig, Minerva, Radione, Ingelen, Orion în mare asortiment, cu prețuri extrem de ieftine și în condițiuni de plată avantajoase, — în rate. Expoziție permanentă de aparate de radio.

Sigismund Hammer și Fiul
ARAD, Bul. Regele Ferdinand No. 27.

Modernă cu orice preț

O fată dintr'o comună apropiată de Arad, absolventă a unei școli secundare, ținea cu orice preț ca mobilele, și ndeosebi paturile din casa țărănească a părinților ei să fie moderne, această pentru că nu punea cumpăra paturi moderne, joase care te ndeamnă la plăcerile somnului . . .

Ce să facă biata fată dornică de modernism?

A găsit: a luat un ferestru de mână și a tăiat picioarele dela paturi, rezolvând în felul acesta, simplu și economic, problema modernismului.

În noaptea nunții

Tinerii — vorba vine tineri, pentru că el are cel puțin dublul anilor ei — au ajuns în apartamentul lor. Ea, fată cu creștere bună, în timp ce se desbrăca, zise:

— Aș vrea ca la anul să am un copil! . . .

— Ticăloasc! . . . — se repezi el — suntem în noaptea nunții și te și gândești să mă'nșeli?

Din Spania

O altă glumă din Spania care vrea să arate că guvernul popular de acolo este aservit Rusiei Sovietice, este următoarea:

Factorul postal se prezintă cu scrisori în cabinetul lui Largo Caballero, președintele guvernului comunist cu sediul în Valencia, cărula-l întinde un teanc de scrisori. Șeful guvernului, după ce se uită la scrisori se răstește la factor:

— Nu ți-am spus de atâtea ori că scrisorile adresate guvernului din Valencia trebuie trimise întâi la Moscova? . . . De ce nu execuți ordinul acesta?

PRIMĂRIA COMUNEI PÂNCOTA

Nr. 133/1937.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 16 Februarie 1937, ora 10, se va ține în localul Primăriei Comunei Pâncota, licitație publică, pentru concesiune (darea în întreprindere) a cărașiei comunale, pe timpul dela 1 Aprilie 1937, până la 31 Martie 1938.

Licitatiia se va ține în conformitate cu dispozițiunile L. C. P., a Regulamentului Oficiului Central de Licitatii și a normelor Generale de licitații.

Ofertele timbrate, vor fi făcute în consonanță cu caetul de sarcini, ce se poate vedea la Primărie în orele oficiale.

Deodată cu ofertele, concurenții vor depune la Comisia de Licitatie și garanția de 5%.

Pâncota, la 16 Ianuarie 1937.

Primăria

Grafologie

R. E puțin materialul dat pentru analiză. Voi satisface totuși, la finețe, moderațiune. Fire pasionale uneori visătoare. Ai vre-o nemișcare? Dealtfel constanță, punctualitate. Se acomodează cu ușurință mediului înconjurător. Cu toate acestea e sociabilă îi place uneori izolarea. Fire contemplativă.

Mayadahonda. Ești prea repetitiv. Dar avântul ți-e foc de paie. Pasionezi pentru prea multe, apoi să le lași baltă. Punctualitate dar nu ști să coordonezi multe pasiuni. Lipsă de logică în acțiuni. Ironie. Încearcă și cultivați inteligența în mod rațional, veștea mai mult.

Eros. Sentimental. Orgoliu. Născut. Nu te prea gândești când apuci de un lucru. Fire impasibil.

D. T. 30. Superficial. Inteligență mediocră. Izolat. Vicios. Timpul mult la exterior, ar trebui să lucrezi mult la exterior, ar trebui să lucrezi mult cu interioarele. Materialist. Pedanterie. biectiv, ușor influențabil. Lipsă de voință.

Spy. Știi pentru ce e renumită localitatea Spy? Gândește puțin și vei afla multe cu privire la localitatea. Cred că sinceritatea mea depășește, ești într'adevăr primitiv, atare lipsit de orice complex sufletească, sau mai clar o fidelă a înaintașilor (!) dela Spy.

Contra purecilor

La o masă de cafea stăteau vorbă mai mulți cunoscuți. La un moment dat unul dintre ei se purtărea că nu poate dormi din cauza purcilor.

— Am eu o rețetă specială —

cu gura un vânător dintre ei.

— Spune-o! . . . spune-o! . . .

— Dați un chil de vin?

— Să vie!

— Ei, iacă, înainte de a mă

ca, imi bag găinele sub plapumă

și-l las acolo vre-un sfert de oră

În timpul acesta citesc un ziar

puricii se adună toți pe capul meu

Scot câinele din patul cald și-l

pureci și mă culc: dorm ca scâmb

sta

Fați

esc

— locali, a reușit să albe leagăn

delicate cu o față de familie de

de bună. Aceasta, după prima

amiază de dragoste se adresa

nerului:

— Ce scandal va fi dacă

avea un copil dela tine . . .

— Val de mine eu sunt ca

și niciodată n'o să spun că-l

mine copilul!

dem

din

meta

de

itari

de

porul

ent

erita

un se

era u

air:

la ro

pla

rept

solic

oarte

sinc

ea

de

meta

de

itari

de

porul

ent

O nouă **Băcănie** proprietar:
Surorile Panian Margareta și Marta
Arad, Palatul Ortutay, Str. Cicio Pop.
Posed tot felul de alimente trebuincioase.
Rog sprijinul Onoratului public interesat.
PREȚURI MODERATE. Serviciu prompt.